

اثربخشی الگوی تدریس جیگ ساو بر خوش بینی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله

زهرا حاتم نیا^۱، فرشته سلطانیان^۲، رضا غفاری نیا^۳

^۱ کارشناس ارشد علوم تربیتی دانشگاه باختر

^۲ کارشناس علوم تربیتی

^۳ عضو هیات علمی و مدیر گروه علوم تربیتی دانشگاه باختر (نویسنده مسئول)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی الگوی تدریس جیگ ساو بر خوش بینی و عملکرد تحصیلی درس علوم دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله انجام شد. پژوهش حاضر یک تحقیق نیمه تجربی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل می باشد. به نحوی که ۳۰ نفر از دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه ۱۵ نفره به طور تصادفی انتخاب شدند. جامعه آماری دانش آموزان پایه پنجم شهر سرابله به تعداد ۲۵۰ نفر که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی تعداد ۳۰ نفر در دو گروه کنترل و آزمایش انتخاب گردید ابزار اندازه گیری پرسشنامه خوش بینی اسچن - موران و همکاران (۲۰۱۳) و عملکرد تحصیلی فام و تیلور (۱۹۹۰) و آزمون معلم ساخته استفاده گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تی و مانکوا و کواریانس استفاده گردید یافته ها نشان می دهد که الگوی تدریس جیگ ساو بر خوش بینی تحصیلی دانش آموزان و عملکرد تحصیلی آنان در درس علوم تجربی تاثیر بسزایی دارد به نحوی که دانش آموزانی که با یاد گیری مشارکتی از نوع جیگ ساو آموزش می بینند به مسائلی از قبیل کنترل زمان، بررسی اهداف، ایجاد ارتباط بین مطالب جدید و قبلی و درک مطلب درسی توجه می کنند و در نتیجه پیشرفت تحصیلی بالاتری کسب می کنند.

واژه های کلیدی: الگوی تدریس جیک ساو، خوش بینی تحصیلی، عملکرد تحصیلی

مقدمه و بیان مساله:

در دنیای امروز آموزش، یکی از مهمترین ضروریات زندگی به شمار می‌رود؛ بطوری که بدون آموزش ادامه زندگی در معرض خطر قرار می‌گیرد، از آنجایی که آموزش، نیازمند هزینه و بودجه زیادی است، لذا هدف از آموزش تحصیلی دانش آموزان افزایش عملکرد تحصیلی آنان است. دولت‌ها مبالغ هنگفتی از درآمد ملی را به آموزش و پرورش اختصاص می‌دهند و علاوه بر آن، خانواده‌ها برای اشتغال به تحصیل فرزندان خود هزینه‌های زیادی متحمل می‌شوند. افزایش عملکرد تحصیلی به معنای موفقیت تحصیلی می‌باشد. موفقیت تحصیلی یعنی اینکه فراگیران تاجه حد در رسیدن به اهداف دوره آموزشی موفق بوده‌اند (سیف، ۲۰۱۳). عوامل زیادی بر بهبود عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان تأثیر دارد که از جمله آن می‌توان به مشارکت در مهارت‌های اجتماعی مدرسه و عملکرد تحصیلی اشاره کرد. هلر و ویک (۲۰۰۰) عقیده دارند پیش‌بینی دقیق از عملکرد تحصیلی، تنها بر پایه ظرفیت‌هایی که به وسیله آزمون‌های هوش سنجیده می‌شوند، صورت نمی‌گیرد، بلکه باید اطلاعاتی در خصوص ویژگی‌های شخصیتی، انگیزشی، عاطفی و شناختی که نقش میانجی بین توانایی‌ها و پیشرفت در حیطه ای ویژه ایفا می‌کنند در اختیار داشت. در این راستا با توجه به ارتباط شناخت، انگیزش، عاطفه در رفتار انسان، متغیرهای متعددی به منظور تبیین عملکرد تحصیلی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در حوزه‌های متفاوت درسی شکل گرفته و به آزمایش گذاشته شده‌اند (ولترز، پینتریش، کاربنیک، ۲۰۰۳). بنا بر این بینی تحصیلی یک باور فردی در معلمان است که متشکل از سه مؤلفه، احساس کارآمدی، اعتماد بین والدین و دانش‌آموزان، و تأکید تحصیلی می‌باشد که علی رغم سطح اقتصادی و اجتماعی دانش‌آموزان با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد. این سازه جدید به عنوان یک باور معلم، نقش مهمی در تنظیم عالمانه رفتار دارد. با توجه به اصول عاملیت انسان و تعیین گری متقابل سه بعدی بندور می‌توان سه مؤلفه خوشبینی و تعاملات آنها را در جهت ایجاد یک محیط یادگیری فعال و سازنده تشریح کرد. احساس کارآمدی معلم به صورت قضاوت وی در مورد قابلیتش برای دستیابی به نتایج مطلوب در مورد مشارکت دانش‌آموزان و یادگیری آنها حتی آنان که سرسخت و بی انگیزه هستند تعریف می‌شود (همان: ۵۵). روش جیگ ساو یک متد ویژه مشارکتی است که نزدیک به سه دهه پیشینه موفقیت و سودمندی را در ابعاد مختلف تربیت به همراه دارد، توانسته است در کاهش تضادها و نابرابری‌های نژادی، ایجاد جو مثبت و پویای یادگیری، نقش ارزنده ای را ایفا نماید (رابرت^۴، ۲۰۰۷). این روش یکی از الگوهای روش تدریس مشارکتی است که برای محیط‌های

Academic Performance

^۲-Heller & Vike^۳Wolters, Pintrich & Karbenick^۴ Robert

آموزشی مناسب می باشد، و در سال ۱۹۷۸ توسط آرونسون به کار برده شد. در این روش فراگیران به گروه های ۴ تا ۵ نفره تقسیم می شوند. آرونسون گروه های ۶ نفره تشکیل داد، ولی امروزه با توجه به نتایج تحقیقات بسته به شرایط، تعداد اعضای گروه فرق می کند (کرامتی، ۱۳۸۶: ۸۸). روش جیگ ساو به وسیله اسلاوین در سال ۱۹۸۶ اصلاح شد در این روش دانش آموزان به گروه های ۴ یا ۵ نفره تقسیم می شوند. در این روش، کلیه دانش آموزان، یک مطلب مشترک نظیر یک فصل کتاب، یک داستان کوتاه یا یک زندگینامه را مطالعه می کنند در عین حال از هر دانش آموز خواسته می شود تا در مورد یکی از عناوین مطلب مورد نظر (یک بخش خاص)، مطالعه عمیق تری به عمل آورد. آن دسته از دانش آموزانی که در مورد یک عنوان مشترک مطالعه می کنند گروه های تخصصی تشکیل می دهند و یادگیری خود را در مورد آن موضوع عمیق تر نموده و بعد به منظور تدریس آموخته های خود به سایر اعضای گروه به تیم های خود باز می گردند. سرانجام، همه دانش آموزان در آزمون های انفرادی شرکت می نمایند و نمره هر گروه بر اساس میانگین نمرات اعضای آن گروه مشخص می شود و گروه هایی که به حد نصاب معین رسیده باشند موفق به اخذ گواهینامه یا پاداش می شوند (همان: ۸۹). مسأله ای که در این تحقیق در پی آن هستیم بررسی اثربخشی الگوی تدریس جیگ ساو بر، خوش بینی و عملکرد تحصیلی در درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله می باشد. بنابراین با توجه به مطالب بالا پژوهشگر در پی پاسخ به این سوال است تا ببیند که آیا الگوی تدریس جیگ ساو بر، خوش بینی و عملکرد تحصیلی در درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد؟

اهداف پژوهش:

هدف کلی:

اثربخشی الگوی تدریس جیگ ساو بر، خوش بینی و عملکرد تحصیلی در درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی

شهر سرابله

اهداف جزئی:

۱. تاثیر الگوی تدریس جیگ ساو بر خوش بینی تحصیلی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله

۲. تاثیر الگوی تدریس جیگ ساو بر عملکرد تحصیلی در درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله

فرضیه های پژوهش :

فرضیه اصلی:

الگوی تدریس جیگ ساو بر ، خوش بینی تحصیلی و عملکرد درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد.

فرضیه های فرعی:

الگوی تدریس جیگ ساو بر خوش بینی تحصیلی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد.

الگوی تدریس جیگ ساو بر عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد.

پیشینه تجربی پژوهش:

ایوبی (۱۴۰۱) پژوهشی با عنوان «مقایسه یادگیری های مشارکتی و یادگیری سنتی (متداول) بر پیشرفت تحصیلی و حرمت خود دانش آموزان دختر پایه سوم متوسطه رشته علوم انسانی منطقه ده شهر تهران» انجام داد. این تحقیق بر روی ۴۶ دانش آموز دختر سال سوم دبیرستان صورت گرفت. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که یادگیری مشارکتی بیشتر از یادگیری سنتی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی می شود. علاوه بر آن یادگیری مشارکتی در مقایسه با یادگیری سنتی موجب افزایش حرمت خود دانش آموزان سه گروه آزمایشی گردیده است. مبین (۱۴۰۰) پژوهشی با عنوان «تاثیر روش یادگیری مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش آموزان پسر سال سوم راهنمایی منطقه آموزش و پرورش بخش انار» از توابع رفسنجان انجام داد که این نتایج به دست آمد. پیشرفت تحصیلی دانش آموزانی که با روش یادگیری مشارکتی به یادگیری پرداخته بودند بیشتر از دانش آموزانی بود که با روش انفرادی به یادگیری پرداخته بودند همچنین در این تحقیق مشخص شد که در پیشرفت تحصیلی در تلفظ انگلیسی بین دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری وجود نداشت. محمدپور (۱۳۹۸) در مقاله ای با عنوان بررسی تاثیر روش تدریس جیگ ساو و روش تدریس یادگیری در حد تسلط بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پایه چهارم ابتدایی شهر کنگان در درس فارسی بیان نمود که روش تدریس مشارکتی (جیگ ساو) و روش تدریس در حد تسلط بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس فارسی پایه چهارم شهر کنگان تاثیر متفاوتی دارد. بهرنگی و آقایی (۱۳۹۳) در پژوهش خود با عنوان تحول ناشی از تدریس مشارکتی از نوع جیگ ساو در وضعیت سنتی

تدریس دانش آموزان پایه پنجم بیان نمودند که استفاده از جیگ ساو در دروس دیگر و پایه ها و مقاطع مختلف را نوید می دهد. استفاده از فرمول اندازه اثر بررسی معلمان را برای نشان دادن تاثیر الگوهای جدید تدریس در تحقق اهداف آموزشی و مقایسه آن با روش تدریس سنتی آسان می سازد. قهرمانی (۱۳۸۷) پژوهشی تحت عنوان «تاثیر روش یادگیری مشارکتی با تاکید بر روش جیگ ساو بر رشد مهارت های اجتماعی دانش آموزان پسر پایه دوم راهنمایی شهر کوه سبز در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶» انجام داده که به این نتیجه رسیده است که بکارگیری شیوه تدریس جیگ ساو تاثیر مثبت به روی بهبود مهارت های اجتماعی دانش آموزان داشته است. پژوهش جان^۵ (۲۰۲۲) تحت عنوان «تاثیر آموزش به روش مشارکتی و انفرادی بر یادگیری و یادآوری آزاد دانش آموزان دختر پایه متوسط دوم» انجام گرفته است. هدف این پژوهش بررسی تاثیر آموزش به روش مشارکتی بر یادگیری و یادآوری دانش آموزان بود. به طور کلی این تحقیق حاکی از برتری روش آموزش مشارکتی اسکرپتی بود (اردلان، ۱۳۸۳). کولار^۶ (۲۰۲۱) به «بررسی تاثیر روش تدریس مشارکتی در مقایسه با آموزش سنتی (سخنرانی) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر متوسطه» پرداخت. این پژوهش بر روی ۱۰۰ نفر (۵۰ دختر و ۵۰ پسر) از دانش آموزان انجام گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد که یادگیری مشارکتی بیشتر از یادگیری سنتی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان می شود. همچنین یادگیری مشارکتی تاثیر یکسانی بر پیشرفت پسران و دختران دارد به علاوه دانش آموزان قوی- متوسط- ضعیف به یک میزان از یادگیری سود می برند. هال^۷ (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان «مقایسه یادگیری های مشارکتی و یادگیری سنتی (متداول) بر پیشرفت تحصیلی و حرمت خود دانش آموزان دبیرستانی» انجام داد. این تحقیق بر روی ۴۶ دانش آموز دختر دبیرستان صورت گرفت. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که یادگیری مشارکتی بیشتر از یادگیری سنتی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی می شود. علاوه بر آن یادگیری مشارکتی در مقایسه با یادگیری سنتی موجب افزایش حرمت خود دانش آموزان سه گروه آزمایشی گردیده است.

ویلی (۲۰۱۹) پژوهشی با عنوان «تاثیر روش یادگیری مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش آموزان پسر سال سوم راهنمایی انجام داد که این نتایج به دست آمد. پیشرفت تحصیلی دانش آموزانی که با روش یادگیری مشارکتی به یادگیری پرداخته بودند بیشتر از دانش آموزانی بود که با روش انفرادی به یادگیری پرداخته بودند همچنین در این تحقیق مشخص شد که در پیشرفت تحصیلی در تلفظ انگلیسی بین دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری وجود

Jan

Kolar

Hal

نداشتراسون^۱ و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهشی با عنوان بررسی تأثیر رویکرد دانش آموز محور بر پیشرفت تحصیلی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان بیان نمودند یادگیری مشارکتی پذیرش اجتماعی، اعتماد به نفس و توانایی های ذهنی دانش آموزان را افزایش می دهد.

پاواتانا^۲ و همکاران (۲۰۱۷) در مقاله ای به بررسی تأثیر یادگیری مشارکتی (الگوی گروه-های پیشرفت تیمی دانش آموزان) در رشد مهارت های اجتماعی و عملکرد تحصیلی درس ریاضیات پرداخت و به این نتیجه رسید که نتایج گویای تأثیر مثبت یادگیری مشارکتی در دو حیطة موردنظر بود.

روش شناسی پژوهش: پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی از نوع پیش آزمون و پس آزمون یا گروه کنترل می باشد.

جامعه آماری، حجم نمونه و روش نمونه گیری

جامعه آماری شامل دانش آموزان پایه پنجم شهر سرابله در سال تحصیلی ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ به تعداد ۲۵۰ نفر می باشد نمونه آماری عبارت از ۳۰ دانش آموز پایه پنجم که به شیوه تصادفی ساده در دو گروه گواه و کنترل گنجانده شده است. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه و آزمون عملکرد تحصیلی معلم ساخته می باشد شیوه اجرای پژوهش: در شیوه اجرا قبل از هر چیز کلاس را به دو گروه تصادفی ۱۵ نفره تقسیم نموده و بعد از هر دو گروه همزمان پیش آزمون اخذ ، دو نوع پرسشنامه را نیز دانش آموزان با کمک خودم تکمیل نمودند بعد گروه آزمایشی را ۱۲ جلسه با الگوی جیگ ساو آموزش دادم و و گروه بعدی را به روش سنتی تدریس درس انتخاب شده انجام دادم و بعد از پایان جلسات از هر دو گروه به طور همزمان از فصول تدریس شده درس علوم تجربی آزمون گرفته شد و داده های استخراج شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات:

روش تجزیه و تحلیل داده ها: برای تجزیه و تحلیل داده ها در دوبخش توصیفی و استنباطی، که در بخش توصیفی از فراوانی میانگین و در بخش توصیفی از تحلیل کوواریانس استفاده بعمل آمد. جدول (۴-۷): نتایج حاصل از مانکوا بر روی میانگین نمره های مقیاس های مهارت های اجتماعی، خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی

نام آزمون	مقدار	F	DF فرضیه	DF خطا	سطح P	Eta
اثر پیلائی	۰/۸۶۳	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳
لامبدا ویکلز	۰/۱۳۷	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳
اثر هتلینگ	۶/۳۲	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳
بزرگترین ریشه خطا	۶/۳۲	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳

نتایج جدول شماره (۴-۷) نشان می دهد که سطوح معناداری همه آزمون ها قابلیت استفاده از تحلیل واریانس چند متغیری را مجاز می شمارد. این نتایج نشان می دهد که با توجه مقیاس های مهارت های اجتماعی، خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی در گروه های مورد مطالعه حداقل از نظر یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری وجود دارد ($F=54/78, P<0/05$)

بحث و نتیجه گیری:

فرضیه اصلی: الگوی تدریس جیگ ساوبر خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

جدول (۴-۵): نتایج آزمون لوین مقیاس های مهارت های اجتماعی، خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی

مقیاس	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
مهارت های اجتماعی	۰/۵۸۸	۱	۲۸	۰/۴۴۹
خوش بینی تحصیلی	۰/۶۷۴	۱	۲۸	۰/۴۱۹
عملکرد تحصیلی	۰/۵۸۰	۱	۲۸	۰/۴۵۳

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس های خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی در سطح $P > 0.05$ معنی دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می دهد که تفاوت واریانس گروه های مورد مطالعه برای مقیاس های خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانس ها رعایت شده است. تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش آزمون نشان داد که تفاوت مقیاس های ، خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی دار است. ($p < 0.01$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می باشد، بنابراین الگوی تدریس جیگ ساو موجب بهبود مقیاس های خوش-بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی در دانش آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیگ ساو باعث بهبود (۸۴ درصدی مهارت های اجتماعی، ۵۲ درصدی خوش بینی تحصیلی و ۵۳ درصدی عملکرد تحصیلی) درس علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش مبین (۱۴۰۰) با عنوان «تأثیر روش یادگیری مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش آموزان پسر سال سوم راهنمایی منطقه آموزش و پرورش بخش انار» همسو می باشد.

فرضیه (۱): الگوی تدریس جیگ ساو بر خوش بینی تحصیلی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

جدول (۴-۱۳): نتایج آزمون لوین مقیاس های خوش بینی تحصیلی

مقیاس	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
اعتماد دانش آموزان به معلمان	۰/۱۰۹	۱	۲۸	۰/۷۴۳
تأکید تحصیلی	۰/۰۳۹	۱	۲۸	۰/۸۴۴
یگانگی مدرسه	۰/۳۵۹	۱	۲۸	۰/۵۵۴
خوش بینی تحصیلی	۰/۶۷۴	۱	۲۸	۰/۴۱۹

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس های خوش بینی تحصیلی در سطح $P > 0.05$ معنی دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می دهد که تفاوت واریانس گروه های مورد مطالعه برای مقیاس های خوش بینی تحصیلی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانس ها رعایت شده است.

تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت زیرمقیاس‌های خوش‌بینی تحصیلی (اعتماد دانش‌آموزان به معلمان، تأکید تحصیلی، یگانگی مدرسه) دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p < /0.05$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیگ ساو موجب بهبود زیر مقیاس‌های خوش‌بینی تحصیلی (اعتماد دانش‌آموزان به معلمان، تأکید تحصیلی، یگانگی مدرسه) دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیگ ساو باعث بهبود خوش‌بینی تحصیلی (افزایش ۴۶ درصدی اعتماد دانش‌آموزان به معلمان، افزایش ۳۴ درصدی تأکید تحصیلی، افزایش ۲۵ درصدی یگانگی مدرسه و در مجموع افزایش ۵۲ درصدی خوش‌بینی تحصیلی) در دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش امین زاده تبریزی (۱۳۸۲) تحت عنوان «تأثیر یادگیری مشارکتی در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری در درس ریاضی و خواندن دانش‌آموزان ناحیه ۳ آموزش و پرورش شهر کرج» همسو می‌باشد.

فرضیه (۲): الگوی تدریس جیگ ساو بر عملکرد تحصیلی علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

جدول (۴-۱۳): نتایج آزمون لوین مقیاس‌های خوش‌بینی تحصیلی

مقیاس	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
اعتماد دانش‌آموزان به معلمان	۰/۱۰۹	۱	۲۸	۰/۷۴۳
تأکید تحصیلی	۰/۰۳۹	۱	۲۸	۰/۸۴۴
یگانگی مدرسه	۰/۳۵۹	۱	۲۸	۰/۵۵۴
خوش‌بینی تحصیلی	۰/۶۷۴	۱	۲۸	۰/۴۱۹

نتایج نشان داد که تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p < /0.01$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیگ ساو موجب افزایش عملکرد تحصیلی علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیگ ساو باعث افزایش ۵۳ درصدی عملکرد تحصیلی علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم

ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش مداح و همکاران (۱۳۹۶) با عنوان تاثیر روش تدریس مشارکتی بر یادگیری پایدار علوم تجربی دوره ی ابتدایی همسو می باشد.

جدول (۴-۱۷): تحلیل کواریانس مقیاس عملکرد تحصیلی

مقیاس	منبع	مجموع مجذورات	DF	میانگین	F	P	Eta
مجذورات							
عملکرد	بین گروه	۸۸۷۱۷۶/۰۳	۱	۸۸۷۱۷۶/۰۳	۷۹۷۱/۷۱	۰/۰۰۰	۰/۹۹۶
تحصیلی	درون گروه	۳۵۲۰/۸۳	۱	۳۵۲۰/۸۳	۳۱/۶۳	۰/۰۰۰	۰/۵۳۰
	خطا	۳۱۱۶/۱۳	۲۸	۱۱۱/۲۹			

پیشنهاد کاربردی:

۱. الگوی تدریس جیگ ساو موجب بهبود مقیاس های ، خوش بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی در دانش-آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون شده است پیشنهاد می شود معلمان از این الگودر تدریس جهت پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان اهتمام بیشتری انجام دهند.

۲ الگوی تدریس جیگ ساو باعث بهبود خوش بینی تحصیلی گردید، توصیه می شود از روش های تدریسی استفاده شود که موجب علاقه و خوش بینی نسبت به مدرسه در دانش آموزان شود.

۳ الگوی تدریس جیگ ساو موجب افزایش عملکرد تحصیلی علوم تجربی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شده است پیشنهاد می شود از روش تدریس جیگ ساو در دیگر پایه ها و دروس استفاده شود.

منابع:

فروغی ابری، احمدعلی و شهین گل محمدی شورکی (۱۳۷۹) تأثیر روش حل مسأله بر پیشرفت ریاضی (۱) دانش آموزان نظام جدید متوسطه. دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی.
 بهرنگی، محمدرضا و طیبیه آقایی. (۱۳۸۳). تحول ناشی از تدریس مشارکتی جیگ ساو در وضعیت سنتی تدریس دانش-آموزان پایه پنجم. فصلنامه نوآوری های آموزشی، پیاپی ۱۰، ۵۳-۳۵
 نصرآبادی، حسنعلی و رضا نوروزی. (۱۳۸۳). یادگیری مشارکتی، وابستگی مثبت و تعاملات تقویت کننده. دانش و پژوهش در علوم تربیتی،

- اسلاوین، رابرت. (۱۹۹۱). جمع بندی تحقیقات انجام شده پیرامون یادگیری مشارکتی. ترجمه فاطمه فقیهی قزوینی. (۱۳۷۱). فصل نامه تعلیم و تربیت، پیاپی ۳۰، ۱۲۹-۱۱۴
- کرامتی، محمدرضا (۱۳۸۷) تاثیر یادگیری مشارکتی بر رشد مهارت های اجتماعی و پیشرفت تحصیلی ریاضی، نشریه روانشناسی و علوم تربیتی، دوره ۳۷، شماره ۱، صفحات ۳۹ تا ۵۵.
- مداح، طاهره؛ یاسایی، فاطمه؛ سلیمانی راد، انیس؛ عرب خزایی، فرح دخت (۱۳۹۶) تاثیر روش تدریس اکتشافی بر یادگیری پایدار علوم تجربی دوره ی ابتدایی، مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، شماره ۲۴، صفحات ۶۷ تا ۸۰.
- یوسفی، رضا، تونی، نورعلی (۱۳۹۵) مقایسه تأثیر روش تدریس مشارکتی مبتنی بر بحث گروهی و روش تدریس توضیحی مبتنی بر کنترل مستقیم، در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مراکز پیش دانشگاهی، مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی یزد، دوره هشتم، شماره ۴، شماره پیاپی ۱۲، صفحات ۵۶-۶۴.
- شکاری، عباس (۱۳۹۱) تأثیر یادگیری مشارکتی بر رشد مهارت های اجتماعی دانش آموزان. فصلنامه راهبردهای آموزش، ۵ (۱) ۳۷-۳۱.
- آقایی، اصغر؛ رئسی دهکردی، راضیه؛ و آتش پور، حمید. (۱۳۸۵). رابطه ی خوش بینی و بدبینی با سلامت روان در افراد بزرگسال شهر اصفهان. مجله ی دانش و پژوهش در روان شناسی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان). شماره ی ۳۳، پاییز ۱۳۸۶، صص ۱۳۰-۱۱۷.
- سیف، علی اکبر (۱۳۸۹). روانشناسی پرورشی. تهران: انتشارات آگاه کاپلان، پاول اس. (۱۳۹۰). روان شناسی رشد (سفر پرماجرایی کودک). (چاپ پنجم). تهران: موسسه خدمات فرهنگی رسا. (تاریخ انتشار به زبان اصلی، ۲۰۰۰).
- معدنی پور، کبری؛ حق رنجبر، فرخ؛ کاکاوند، علیرضا؛ ثنایی ذاکر، باقر. (۱۳۹۰). رابطه سبک های دلبستگی با خوش بینی و احساس تنهایی در دانش آموزان ۹-۱۲ ساله شهر کرج. مجله دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، دوره اول، شماره ۱، بهار ۱۳۹۰، صص ۱۲۷-۱۱۸.
- Artut, P. D. (2009). Experimental evaluation of the effects of cooperative learning on kindergarten children's mathematics ability. *International Journal of Educational Research*, 48, 370-380.
- Asoodeh, M. H., Asoodeh, M. B., & Zarepour, M. (2012). The impact of student- centered learning on academic achievement and social skills. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 560-564.
- Dollman, L., Morgan, C., Russell, W., & Watts, J. (2007). *Improving social skills through the use of cooperative learning*. Unpublished master thesis, Chicago; Illinois, Saint Xavier University.
- Ferrer, L. M. (2004). Developing understanding and social skills through cooperative learning. *Journal of Science and Mathematics Education in Southeast Asia*, 2, 45-61.
- Hanze, M., & Berger, R. (2007). Cooperative learning, motivational effects, and student characteristics: An experimental study comparing cooperative learning and direct instruction in 12th grade physics classes. *Learning and Instruction*, 17, 29-41.
- Klimoviene, G., & Statkeviciene, S. (2006). Using cooperative learning to develop language competence and social skills. *Studies about Languages*, 8, 77-83.
- Lavasani, M., Afzali, L., Borhanzadeh, Shahrzad., Afzali, F., & Davoodi, M. (2011). The effect of cooperative learning on the social skills of first grade elementary school girls. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 15, 1802-1805.
- Pawattana, A., Prasarnpanich, S., & Attanawong, R. (2014). Enhancing primary school students' social skills using cooperative learning in mathematics, *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 112, 656-661.

Waiganjo, M. M. (2006). *Effects of cooperative learning approach on academic achievement in agriculture and acquisition of social skills by secondary school students in bahati division*. Unpublished master thesis. Kenya, Egerton University.